

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. Раднево, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДНЕВО в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Асен Цветанов

при участието на секретаря Росица Д. Динева
като разгледа докладваното от Асен Цветанов Гражданско дело №
20245520100200 по описа за 2024 година

Предявен е иск по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с материалноправно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. с чл. 150, ал. 1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба на „Топлофикация - София“ ЕАД срещу Р. Б. М., с която се предявяват искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с материалноправно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. с чл. 150, ал. 1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД. Ищецът твърди, че ответникът в качеството си на собственик на имот в гр. София, ЖК ****, е клиент на топлинна енергия съгласно чл. 150 ЗЕ и е длъжен да монтира средства за дяловото разпределение съгласно чл. 140, ал. 1, т. 2 ЗЕ. Твърди, че съгласно чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия се осъществява по публично известни общи условия. Твърди, че ответникът дължи плащане на сумата по издадената фактура в срок от 45 дни от нейното обявяване на интернет страницата на дружеството съгласно чл. 31, ал. 1 от общите условия. Твърди, че след изтичане на този срок длъжникът е изпаднал в забава съгласно чл. 86, ал. 1 ЗЗД. Твърди, че ответникът е използвал доставяна от ищеца топлинна енергия в периода от месец 05.2016 г. до месец 04.2019 г., както и услуга за дялово разпределение за периода от м.02.2017 г. до м.04.2019 г., като не е заплатил задълженията си. Твърди, че ответникът дължи сумата от 662,87 лв. за доставена топлинна енергия до имота на ответника в периода от месец

05.2016 г. до месец 04.2019 г. и мораторно обезщетение върху главницата, което било в размер на 89,70 лв. за периода на забава от 15.09.2017 г. до 20.02.2020 г., както и сумата от 21,98 лв. за дялово разпределение за периода от м.02.2017 г. до м.04.2019 г. и мораторно обезщетение върху главницата, което било в размер на 3,80 лв. за периода на забава от 31.03.2017 г. до 20.02.2020 г., ведно със законната лихва върху главниците, за които суми била издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 12698/2020 г. на СРС, 142 гр.състав. Поради това иска от съда да постанови решение, с което да признае за установено вземането спрямо ответника да сумите по издадената заповед за изпълнение. Претендира разноски за производството.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор ответника Р. Б. М., в който твърди, че не оспорва обстоятелството, че е консумирана топлинната енергия за процесния период и в процесния размер и задължението за дялово разпределение, както и наличието на задължение за мораторно обезщетение. Счита исквете за основателни по основание и размер. Прави искане да не се допускат експертизи, тъй като се признава вземането и да не се утежнява с разноски производството.

Процесуалният представител на ищеца в докладвана молба в съдебно заседание на 28.03.2024 г. е направил искане за произнасяне с решение при признание на иска на основание чл. 237 ГПК с оглед направеното от процесуалния представител на ответника признание на иска.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Разпоредбата на чл. 237 от ГПК предвижда възможността ищецът да поиска от съда да прекрати съдебното дирене и да поиска постановяването на решение при признание на иска. В този случай съдът постановява решението си, като в мотивите му е достатъчно да се укаже, че същото е постановено при признание на иска.

Съдът намира, че в конкретния случай са налице предпоставките за произнасяне с решение по чл. 237, ал. 1 от ГПК. В отговора на исковата молба ответникът Р. Б. М., е направила изрично изявление за признание на иска, а ищецът, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М., изрично е поискала в писмена молба, докладвана в откритото съдебно заседание, съдът

да се произнесе с решение при признание на иска.

Спазени са и изискванията на чл. 237, ал. 3 ГПК, тъй като признатото право не противоречи на закона или на добрите нрави, а от друга страна е такова, с което страната може да се разпорежда. С оглед направеното признание на иска, съдът намира, че следва претенцията на ищеца да се уважи в цялост.

Ето защо, съдът постановява настоящото решение при признание на иска, като на основание чл. 237, ал. 2 от ГПК не е необходимо да излага мотиви за това.

По разноските:

И при постановяване на решение при признание на иска по реда на чл. 237 от ГПК, съдът на общо основание се произнася по разноските.

Тъй като исковете се уважиха изцяло, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените разноси в производството. Такива са доказани за платена държавна такса в размер на 75 лв. в исковото производство, платена държавна такса в заповедното производство в размер на 31,13 лв., но реалната държавна такса за производството е в размер на 50 лв. съгласно правилото в чл. 72 ГПК, като за разликата ищецът може да иска връщане на надвнесената ДТ по реда на чл. 46 от ЗДТ, както и юрисконсултско възнаграждение в исковото производство в размер на 100 лв. съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП.

Мотивиран от горното и на основание чл. 237, ал. 1 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Р. Б. М., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес гр. Раднево, ул. *****, дължи на „Топлофикация-София” ЕАД, ЕИК 831609046, с адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б, на основание чл. 422 ГПК във вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. с чл. 150, ал. 1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

- сумата от 662,87 лв. (шестстотин шестдесет и два лева и 87 ст.), представляваща стойност на консумирана топлинна енергия, доставена в имот, находящ се в гр. София, 1220 обл. София, общ. „***”, ж.к. „*** 1”, бл. ****, за периода от месец май 2016 г. до месец април 2019 г. в обект на

потребление с абонатен номер 126581, ведно със законната лихва върху главницата от 27.01.2022 г. до окончателното ѝ погасяване;

- сумата от 89,70 лв. (осемдесет и девет лева и 70 ст.) – представляваща обезщетение за забава върху главницата от 662,87 лв. за периода от 15.09.2017 г. до 20.02.2020 г.;

- сумата от 27,98 лв. (двадесет и седем лева и 98 ст.), представляваща стойност на дялово разпределение за периода от месец февруари 2017 г. до месец април 2019 г. в обект на потребление с абонатен номер 126581, ведно със законната лихва върху главницата от 27.01.2022 г. до окончателното ѝ погасяване;

- сумата от 3,80 лв. (шест лева и 01 ст.) – представляваща обезщетение за забава върху главницата, за периода от 31.03.2017 г. до 20.02.2020 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 26.06.2020 г. по ч.гр.д. № 12698/2020 г. по описа на РС-София, 142 гр.с-в.

ОСЪЖДА Р. Б. М., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес гр. Раднево, ул. *****, да заплати на „Топлофикация-София” ЕАД, ЕИК 831609046, с адрес на управление гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б, основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 150 лв. (сто и петдесет лева), представляваща разноси за производствата за платена държавна такса в исковото производство, платена държавна такса в заповедното производство и юрисконсултско възнаграждение в исковото производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването на препис.

Съдия при Районен съд – Раднево: _____